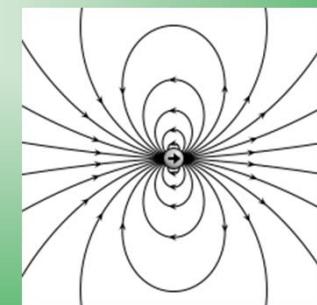

Univerzitet u Nišu
Fakultet zaštite na radu u Nišu

ELEKTROTEHNIKA OSNOVI ELEKTROTEHNIKE

Prof. dr Dejan D. Krstić

Nastava 1. predavanje
Oktobar, 2023.

Elektrotehnika

- ELEKTROTEHNIKA je prirodna nauka koja proučava uzajamna dejstva nanelektrisanih tela (nanelektrisanja), ili prirodna nauka koja proučava električne pojave čiji su nosioci nanelektrisana tela (nanelektrisanja).
- Elektrotehnika je naučna disciplina (deo fizike) koja se bavi teorijom i praktičnom primenom električnih i magnetskih pojava.
- Elektrotehnika obuhvata primene elektriciteta za zadovoljavanje potreba društva.

Glavne primene elektriciteta

- prenos električne energije sa jednog mesta na drugo
- prenos informacija.

Elektrotehnika

- Elektrotehnika izučava električna opterećenja (naelektrisanja) i sile koje deluju na njih, kretanje naelektrisanja i efekte tog kretanja.
- Električna struja je usmereno kretanje naelektrisanja.
- Efekti kretanja naelektrisanja opisuju se u elektromagnetici.

Oblasti elektrotehnike

- Elektroenergetika
- Elektromagnetika
- Telekomunikacije
- Računarsko i softversko inženjerstvo
- Elektrotehnički sistemi
- Upravljanje - Automatika
- Elektronika

Nastavnik

- prof. dr Dejan Krstić, dipl. inž. el.

Asistent

- ass. dr Uglješa Jovanović, dipl. inž. el.

Program predmeta

- Elektrostatika
 - Jednosmerne struje
 - Magnetizam
 - Naizmenične struje
 - Osnovi elektronike poluprovodnika
-
- Elektrodinamika**

Literatura

1. ELEKTROTEHNIKA

2. Dejan M. Petković Dejan D. Krstić, ELEKTROSTATIKA

https://www.znrfak.ni.ac.rs/PP_2022/OAS-2014/203-ELEKTROTEHNIKA/PREDAVANJA/2022-23/ELEKTROSTATIKA.pdf

3. Dejan M. Petković, Dejan D. Krstić, Vladimir B. Stanković,
„Stacionarno električno polje i jednosmerna struja”, Niš, 2010.

https://www.znrfak.ni.ac.rs/PP_2022/OAS-2014/203-ELEKTROTEHNIKA/PREDAVANJA/2022-23/STACIONARNO%20ELEKTRI%C4%8CNO%20POLJE%20I%20JEDNOSMERNA%20STRUJA.pdf

4. Dragutin N. Mitić, „ELEKTROTEHNIKA 1“ Petrograf, Niš, 2017.

Potrebna predznanja

- Osnovni matematike: algebre, vektorske analize, (skalarni i vektorski proizvod) i teorije kompleksnih brojeva.

[Matematički podsetnik.pdf](#) + [Matematički podsetnik – osobine vektora.pdf](#) +
[pitanja za proveru znanja 1](#)

- Fizika (pojam sile i polja, atomska struktura materije, kinematika, energija, rad, osnovni pojmovi o nanelektrisanju)

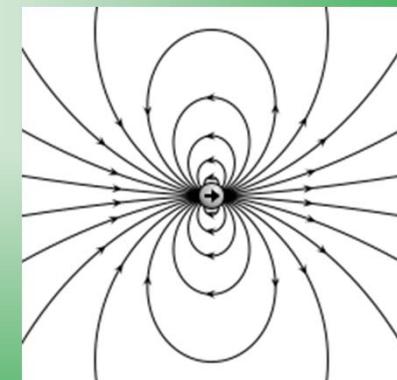
[Fizički podsetnik.pdf](#) + [pitanja za proveru znanja 2](#)

Univerzitet u Nišu
Fakultet zaštite na radu u Nišu

ELEKTROSTATIKA

Prof. dr Dejan D. Krstić

OSNOVI ELEKTROTEHNIKE
Oktobar, 2023.

ELEKTROSTATIKA

- Elektrostatika je deo nauke o elektricitetu (ELEKTROTEHNIKE) koja proučava nelektrisana tela u mirovanju, njihova uzajamna delovanja i fizičke procese u okolnom prostoru.

NAELEKTRISANJE

Elektricitet je za mene sve...

Dan kada tačno saznamo tačno šta je elektricitet, biće najznačajniji datum u istoriji čovečanstva

Nikola Tesla

Naelektrisanje ili električni naboj je jedna od osnovnih osobina nekih subatomskih čestica (elementarnih čestica).

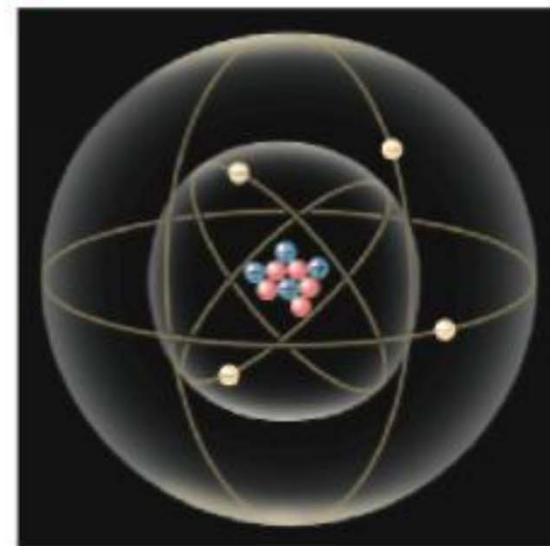
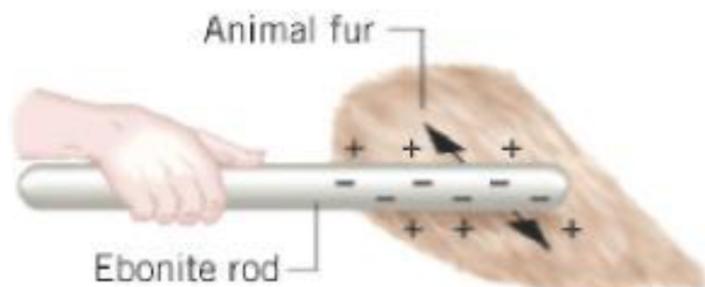
Telo je nanelektrisano kada nema iste količine pozitivnog i negativnog nanelektrisanja ili kada ima iste količine pozitivnog i negativnog nanelektrisanja, ali su neravnomerno raspoređena na telu.

Elektrostatika

- Prve pojave vezane za elektricitet primećene su još u staroj Grčkoj.
- Sila kojom nakelektrisana tla privlače druga tla je **električna sila**, a uzrok ove pojave je **elektricitet**.
- Električna priroda materije je povezana sa njenom **strukturom**.
- Atomi su sastavljeni od masivnih jezgara (protoni i neutroni) i difuznog oblaka pokretnih čestica oko njega (elektroni).
- Elektroni i protoni poseduju potpuno jednaku, ali raznoimenu količinu naelektrisanja (tzv. **elementarno nakelektrisanje e**). Elektroni su negativno, a protoni pozitivno nakelektrisane čestice.

$$e = 1.6022 \cdot 10^{-19} \text{ C}$$

Osnovna veličina u elektrotehnici je NAELEKTRISANJE

Oznaka za naelektrisanje je Q ili q

Jedinica za naelektrisnje je: KULON, [C]

Manje jedinice za naelektrisanje, koje se često upotrebljavaju, su:

$$\text{milikulon} \quad mC = 10^{-3} C$$

$$\text{mikrokulon} \quad \mu C = 10^{-6} C$$

$$\text{nanokulon} \quad nC = 10^{-9} C$$

$$\text{pikokulon} \quad pC = 10^{-12} C$$

$$KILO \quad kC = 10^3 C = 1000 C$$

$$MEGA \quad MC = 10^6 C = 1000000 C$$

$$GIGA \quad GC = 10^9 C = 1000000000 C$$

Naelektrisanje

SI: kulon, izvedena jedinica

$$C = A \cdot s$$

Elementarno nanelektrisanje

$$1e = 1.6 \cdot 10^{-19} C \quad \text{ili} \quad 1C = 6.25 \cdot 10^{18} e$$

Baterija alkalna, tip AA

$$1388 \text{ mAh} = 5000000 \text{ C} = 5 \cdot 10^6 \text{ C}$$

Prosečni grom

$$30 \text{ kA} \cdot 1 \text{ ms} = 15 \text{ C}$$

Eksterna literatura

potrebni pojmovi

Struktura atoma

<https://youtu.be/n4sfSO9pyBE?list=PLHWrqYlf8eNbzVts7PotGmuO9yh2c7g9u>

<https://youtu.be/VdZs76KmfTI?list=PLHWrqYlf8eNbzVts7PotGmuO9yh2c7g9u>

Količina naelektrisanja

<https://www.youtube.com/watch?v=qBFSCSGpQ3I&t=52s>

Naelektrisavanje tela

<https://www.youtube.com/watch?v=JWsxyVPpT9Q>

Uzajamno delovanje nanelektrisanih tela Kulonov zakon

<https://youtu.be/qBFSCSGpQ3I>

Jačina električnog polja

<https://youtu.be/3wuwjhUNDQc>

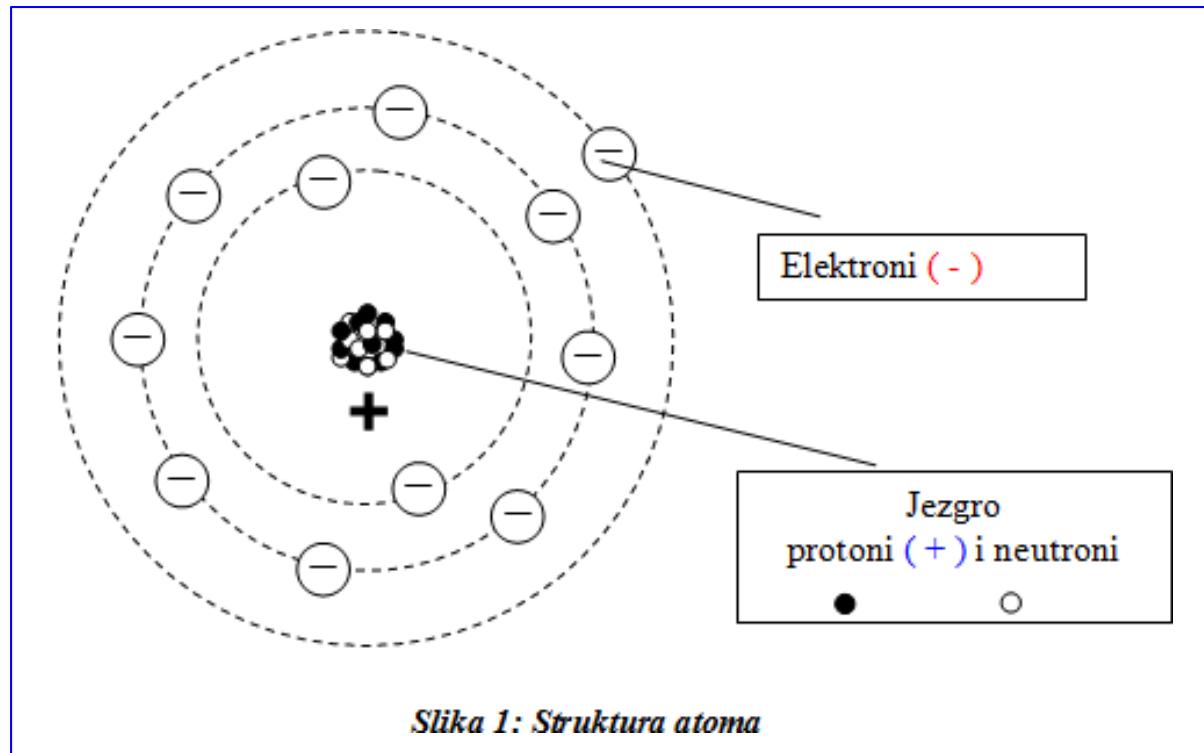
Linije silie električnog polja

<https://www.youtube.com/watch?v=JnYrrYGVOcA>

ELEMENTARNO NAELEKTRISANJE: e [C]

- Postoje dve vrste naelektrisanja: **pozitivno** i **negativno**.
- Postoji najmanje naelektrisanje u prirodi - elementarno naelektrisanje (kvant naelektrisanja)

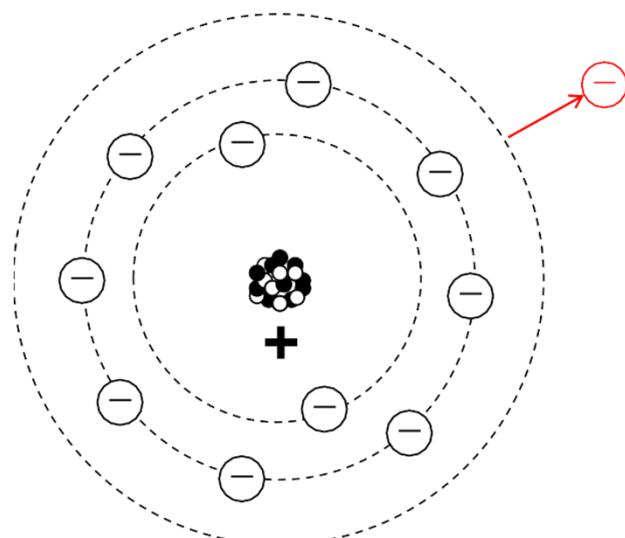
Nosioci elementarnih (pozitivnih i negatinih) naelektrisanja su ATOMI

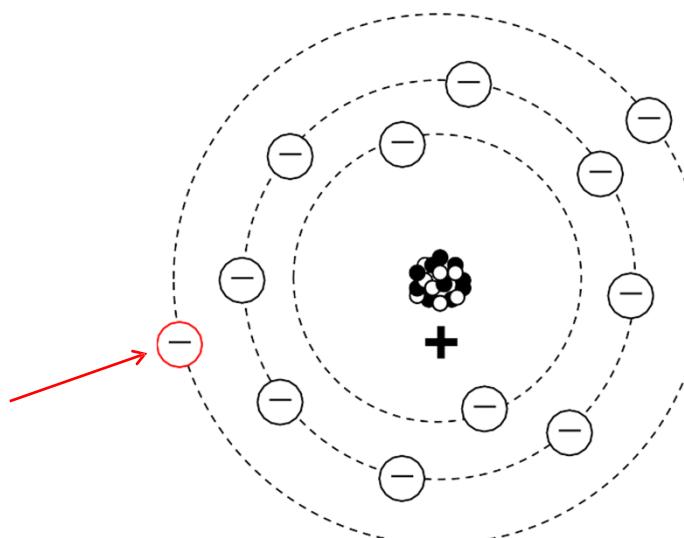
U normalnom stanju atoma, protona ima koliko i elektrona - atom je električno neutralan. Ukupno naelektrisanje svakog potpunog atoma jednako je nuli.

U prirodi su mogući procesi kojima se iz neutralnog atoma odvaja jedan ili više elektrona. Odvojeni elektroni se nazivaju slobodni elektroni, a ostaci atoma pozitivni joni.

Dešavaju se i obrnuti procesi, da neki od slobodnih elektrona uđu u sastav elektronskog omotača neutralnog atoma. Tako nastaju negativni joni.

$$Q_{1+} = 1,6021 \cdot 10^{-19} C$$

$$Q_{1-} = -1,6021 \cdot 10^{-19} C$$

Naelektrisana tijela – naelektrisanje Q [C]

Posmatrajmo neko telo, npr. komadić bakra. Broj atoma u njemu je ogroman.

Ako su svi atomi električno neutralni, telo je električno neutralno i njegovo naelektrisanje je:

$$Q = 0 \text{ C}$$

Ako određenom broju (npr. N) atoma “oduzmemo” po jedan elektron iz spoljašnje ljske, telo postaje pozitivno naelektrisano: $Q_+ = N \cdot e = N \cdot 1,6021 \cdot 10^{-19} \text{ [C]}$

Ako određenom broju (npr. N) atoma “dodamo” po jedan elektron u spoljašnju ljsku, telo postaje negativno naelektrisano: $Q_- = N \cdot (-e) = -N \cdot 1,6021 \cdot 10^{-19} \text{ [C]}$

Naelektrisano telo je telo koje ima manjak ili višak elektrona.

U slučaju manjka elektrona telo je pozitivno naelektrisano.

Vrijednost naelektrisanja tog tela je pozitivna, npr.: $Q = 3,2 \cdot 10^{-5} \text{ C}$

U slučaju viška elektrona telo je negativno naelektrisano.

Vrednost naelektrisanja tog tijela je negativna, npr.: $Q = -3,2 \cdot 10^{-5} \text{ C}$

Naelektrisanje je uvijek celi broj ($n=1,2,3,\dots$) elementarnih naelektrisanja: $Q = \pm n \cdot e$

Proton

je pozitivno naelektrisana čestica koja nosi najmanje pozitivno naelektrisanje.

$$Q_p \equiv e = 1,6021 \cdot 10^{-19} C$$

Elektron

je negativno naelektrisana čestica koja nosi najmanje negativno naelektrisanje

$$Q_e \equiv -e = -1,6021 \cdot 10^{-19} C$$

Naelektrisanja elektrona i protona su ista po količini (vrednosti), a suprotnog su znaka:

$$Q_e = -Q_p$$

Sile koje drže elektrone da kruže oko jezgra atoma su električne sile koje deluju između naelektrisanih čestica.

Između negativnih naelektrisanih čestica – **elektrona** i pozitivno naelektrisanih čestica - **protona** deluju privlačne električne sile.

Neutron je čestica u električno neutralnom stanju.

Jezgro atoma (protoni+neutroni) je pozitivno naelektrisana čestica. Protone i neutrone drže na okupu jake nuklearne sile.

Naelektrisana tela deluju jedno na drugo određenom **silom**.

Sila je privlačna ako su naelektrisanja suprotnog znaka.

Sila je odbojna ako su naelektrisanja istog znaka.

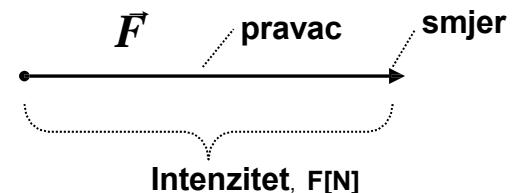
Oznaka za silu je F

Jedinica za silu je NJUTN, [N]

Sila je vektorska veličina \vec{F}

određena:

- **intenzitetom**, odnosno **veličinom sile F [N]**, koja predstavlja brojnu vrijednost
- **pravcem** djelovanja sile i
- **smjerom** djelovanja sile

Sile istog pravca:

1. isti smjer

$$\vec{F}_2 + \vec{F}_1 = \vec{F} \quad F_2 + F_1 = F$$

2. suprotan smjer = $\vec{F}_1 + \vec{F}_2$

$$\vec{F}_2 - \vec{F}_1 = \vec{F} \quad F_2 - F_1 = F$$

Svi materijali se u električnom pogledu mogu svrstati u tri grupe:

- provodnici**,
- izolatori (dielektrici)** i
- poluprovodnici**.

Provodnike karakteriše postojanje velikog broja nanelektrisanih čestica, koje mogu relativno slobodno da se kreću kroz materijal.

Najvažniji provodnici su **metali** (zlato, srebro, **bakar, aluminijum,...**)

Kod metala su elektroni iz spoljašnje ljske veoma slabo vezani za svoj atom, tako da postoji stalno (haotično) kretanje ovih elektrona od atoma do atoma.

Ovi elektroni se nazivaju **slobodni elektroni ili elektroni provodnosti**.

Pod dejstvom i najmanjih električnih sila elektroni počinju de se usmjereni kreću.

Kod **izolatora (dielektrika)** su elektroni iz spoljašnje ljske, u normalnim uslovima, čvrsto vezani za svoj atom. Imaju veoma malu koncentraciju slobodnih elektrona i oni ne provode nanelektrisanje, ili ga veoma slabo provode.

Izolatori su: porculan, plastične mase, staklo, guma, papir, ulja, vazduh (vakuum),...

Poluprovodnici čine prelaznu grupu između provodnika i izolatora. Broj slobodnih nanelektrisanih čestica manji je nego kod provodnika, a značajno veći nego kod izolatora. Pod dejstvom određenih sila (toplote, svjetlosti) broj slobodnih nanelektrisanja može da značajno poraste i poluprovoronik prelazi u provodnik. Poluprovodnici su bitni za elektroniku. **Osnovni poluprovodnici su silicijum (Si) i germanijum (Ge).**

Provodenje naelektrisanja

- Električni **provodnici** su materijali u kojima se naelektrisanja slobodno kreću.

Naelektrisavanje npr. bakra, aluminijuma ili srebra dovodi do trenutnog razmeštanja naelektrisanja po celoj površini tela.

- Električni **izolatori** (dielektrici) su materijali u kojima se naelektrisanja ne mogu slobodno kretati.

Kada se, npr. naelektriše staklo, guma ili drvo – naelektrisanje ostaje na mestu naelektrisavanja, tj. ne razmešta se po celom telu.

- **Poluprovodnici** se nalaze između te dve klase materijala.

Silicijum i germanijum menjaju svoje provodne osobine za nekoliko redova veličine kada se u njih unesu odredene količine drugih elemenata (primesni atomi).

Uporedni prikaz provodenja topote i naelektrisanja

Zakon održanja količine naelektrisanja

- Za vreme bilo kakvog procesa, količina naelektrisanja **izolovanog sistema ostaje konstantna** (održava se).

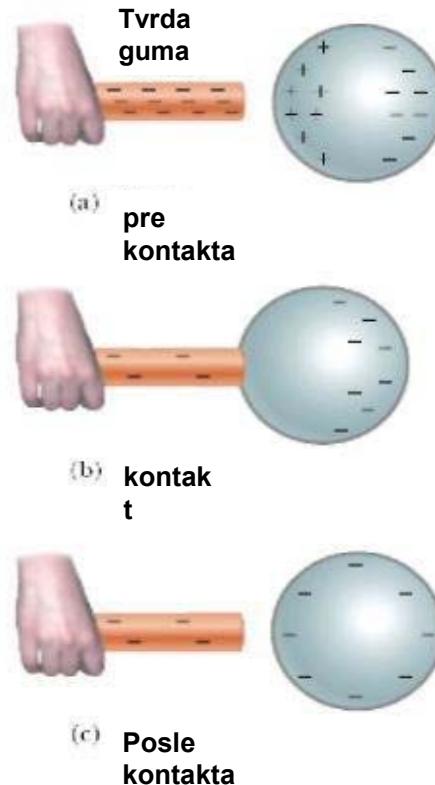
$$\sum_i q_i = \text{const.}$$

- Elementarna naelektrisanja se ne mogu uništiti (ili stvoriti) nezavisno i sama od sebe, već, uslovno rečeno, nestajanje (stvaranje) jednog pozitivnog uvek prati nestajanje (stvaranje) i jednog negativnog naelektrisanja.
- **Ne postoji stvaranje naelektrisanja, već se ono samo prenosi između tela.** *

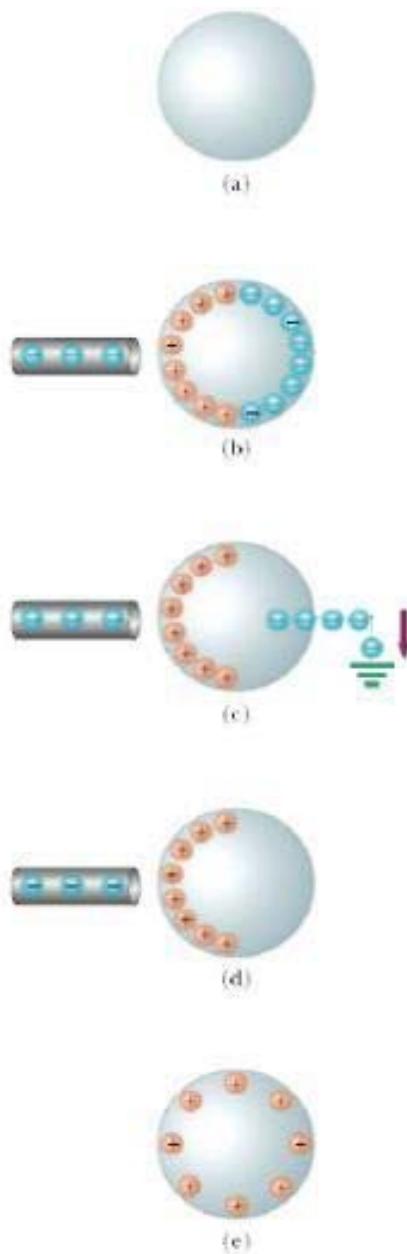
* Izuzetak su procesi interakcije elektromagnetskog -zračenja sa materijom, tzv. par-efekat (stvaranje parova nanelektrisanih čestica – elektrona i pozitrona).

Naelektrisavanje tela

- Naelektrisavanje tela se vrši na razne načine (trljanjem - trenjem, dodirom sa naelektrisanim telom, zagrevanjem, zračenjem, indukcijom ...), čime se narušava odnos između protona i elektrona u telu.
- Primer naelektrisavanja provodnih tela dodirom.
 - a) približavanje nanelektrisanog tela
 - b) kontakt – narušavanje ravnotežne količine pozitivnog i negativnog nanelektrisanja na telu (prelazak elektrona na provodno telo)
 - c) udaljavanje nanelektrisanog tela i pravilno raspoređivanje nanelektrisanja po površini provodnog tela

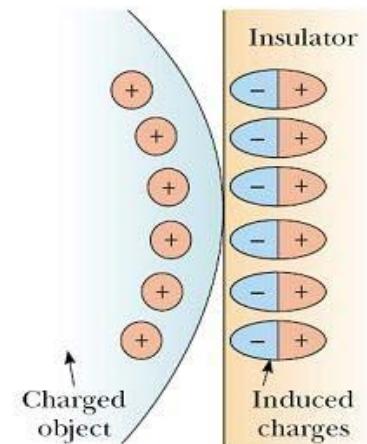
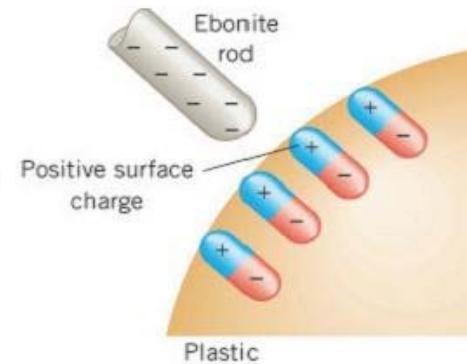
Naelektrisavanje tela

- Primer naclektrisavanja provodnih tela indukcijom.
 - nenaelektrisano telo
 - približavanje nanelektrisanog tela
 - uzemljavanje metalne sfere (spajanje sa Zemljom putem provodnika) – deo elektrona odlazi u Zemlju (ponaša se kao ogroman “rezervoar”, odvod za nanelektrisanja)
 - prekid uzemljenja
 - udaljavanje nanelektrisanog tela

Naelektrisavanje tela

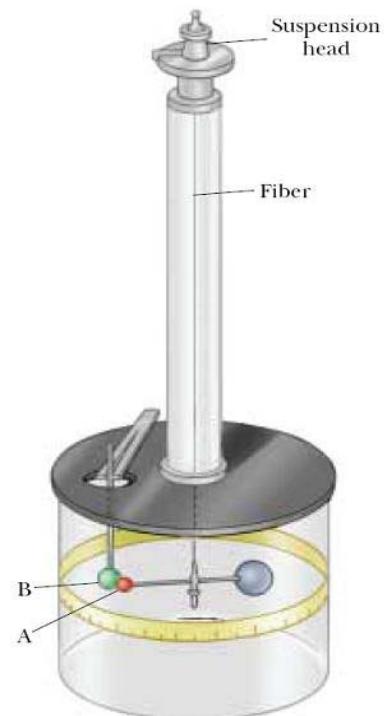
- Električni **izolatori** (dielektrici) se mogu naelektrisati na sličan način kao i provodnici indukcijom.
- **Blizina** naelektrisanog tela kod električno neutralnih molekula električnih izolatora izaziva razdvajanje centara pozitivnog i negativnog naelektrisanja (molekuli postaju električni dipoli – proces **polarizacije** dielektrika) i odgovarajuću orijentaciju molekula. Udaljavanjem naelektrisanog tela, molekuli se vraćaju u prvobitni, neutralni oblik.
- U **kontaktu** sa pozitivno naelektrisanim telom dešava se stvaranje i orijentacija električnih dipola.
- U **kontaktu** sa negativno naelektrisanim telom elektroni mogu preći na izolator, ali samo na mestu kontakta i ne razmeštaju se po njemu.

Kulonov zakon

- Prva kvantitativna veza između veličina u elektrostatici opisana je **Kulonovim zakonom** (1785.) i odnosi se na silu između dva tačkasta nanelektrisanja.
- Kulon je merio intenzitet sile između nanelektrisanih tela torzionom vagom i zaključio da **električna sila** ima sledeće osobine:
 - ❖ ima pravac linije koja spaja nanelektrisana tela i obrnuto je proporcionalna kvadratu rastojanja između tela;
 - ❖ direktno je proporcionalna proizvodu količina nanelektrisanja na telima;
 - ❖ može biti privlačna ako su tela nanelektrisana nanelektrisanjem suprotnog znaka, ili odbojna za nanelektrisanost istoimenim nanelektrisanjem.

$$F = k \frac{|q_1||q_2|}{r^2}$$

* Šarl Kulon (1736-1806)

$k = 9 \cdot 10^9 \text{ Nm}^2 / \text{C}^2$ Kulonova konstanta

Isaac Newton (1642-1726)

1687 - Newtonov zakon opšte gravitacije

$$F_g = k_g \frac{m_1 m_2}{r^2}$$

$$k_g = G = 6.674 \cdot 10^{-11} \frac{\text{Nm}^2}{\text{kg}^2}$$

eksperimentalno

Charles-Augustin de Coulomb (1736-1806)

1785 - Zakon interakcije između nepokretnih nanelektrisanja

$$F_e = k_e \frac{q_1 q_2}{r^2}$$

$$k_e = 8.9875 \cdot 10^9 \frac{\text{Nm}^2}{\text{C}^2}$$

eksperimentalno

William Gilbert (1544-1603)

Ovac elektriciteta i magnetizma - model magneta

$$F_m = k_m \frac{q_{m1} q_{m2}}{r^2}$$

$$k_m = 10^{-7} \frac{\text{N}}{\text{A}^2}$$

izračunato

1. Coulombov zakon, Električna sila u vakumu

$$F_e = k_e \frac{|q_1| \cdot |q_2|}{r^2}$$

Privlačna ili odbojna
Pravac i smer

$$k_e = 8.9875 \cdot 10^9 \frac{\text{Nm}^2}{\text{C}^2} \quad k_e \approx 9 \cdot 10^9 \frac{\text{Nm}^2}{\text{C}^2}$$

električna konstanta=
permitivnost vakuma, slobodnog prostora, vazduha

$$F_e = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{|q_1| \cdot |q_2|}{r^2}$$

$$\epsilon_0 = 8.854 \cdot 10^{-12} \frac{\text{C}^2}{\text{Nm}^2}$$

Lat: *permittere* - dopustiti
Grk: *élektron* - čilibar

$$\epsilon_0 \approx \frac{1}{36\pi} \cdot 10^{-9} \frac{\text{C}^2}{\text{Nm}^2} \quad \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \approx 9 \cdot 10^9 \frac{\text{Nm}^2}{\text{C}^2}$$

Dielektrična konstanta vakuma

- Sila deluje duž prave koja spaja tačkasta nanelektrisanja;
- Sila je privlačna ako su nanelektrisanja suprotnog znaka,
a ako su nanelektrisanja istog znaka sila je odbojna.

Kulonov zakon

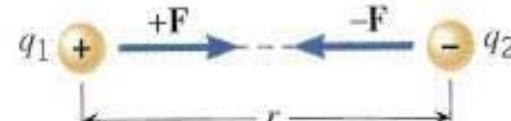
- Kulonov zakon, strogo uzevši, važi samo za **tačkasta** nanelektrisanja, a približno i za **sferna** tela ili tela zanemarljivih dimenzija u poređenju sa međusobnim rastojanjem.
- Kulonova (električna) sila **znatno je veća** od gravitacione.

$$\vec{F} = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{q_1 q_2}{r^2} \vec{r}_0$$

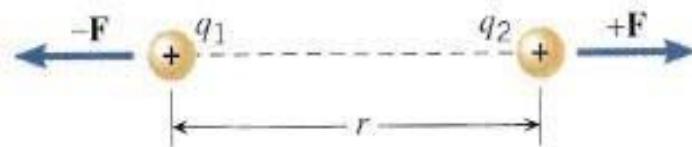
$$k = \frac{1}{4\pi\epsilon_0}$$

ϵ_0 – dielektrična konstanta (permitivnost) vakuma

\vec{r}_0 – jedinični vektor koji je usmeren od q_1 ka q_2

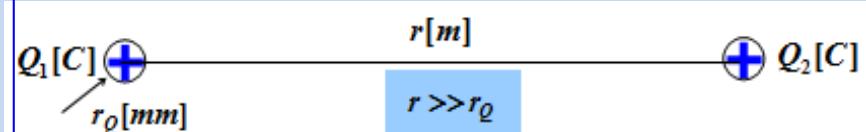
(a)

KULONOV ZAKON

međusobnog delovanja dva tačkasta naelektrisanja u stanju mirovanja

Kulonov zakon važi za **tačkasta naelektrisanja**

Tačkasta naelektrisanja su nanelektrisana tijela čije su dimenzije znatno manje od njihovog međusobnog rastojanja

Intenzitet sile međusobnog dejstva dva tačkasta direktno je proporcionalan količini nanelektrisanja a obrnuto proporcionalan kvadratu rastojanja

$$F_e = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{|q_1| \cdot |q_2|}{r^2}$$

u izrazu su:

F – vrednost sile u NJUTNIMA, [N]

q_1 i q_2 - vrednosti količine tačkastih nanelektrisanja u KULONIMA, [C]

r - rastojanje između tačkastih nanelektrisanja u METRIMA, [m]

Još malo o ...

Jedinica za dielektričnu konstantu ϵ je: $\left[\frac{C^2}{Nm^2} \right] = \left[\frac{F}{m} \right]$ Farad po metru,

FARAD, [F] je jedinica za kapacitivnost.

Za druge dielektrike,
dielektrična konstanta ϵ je veća od dielektrične konstante vakuma ϵ_0

:

$$\epsilon = \epsilon_r \cdot \epsilon_0$$

ϵ_r je relativna dielektrična konstanta posmatranog dielektrika.

To je neimenovan broj, veći od jedinice: $\epsilon_r > 1$.

Za vakuum (\approx vazduh) je $\epsilon_r = 1$.

Vrednost KULONOVE SILE,

odnosno **intenzitet sile međusobnog dejstva dva tačkasta nanelektrisanja, izražena preko dielektrične konstante dielektrika u kojem se nanelektrisanja nalaze,** data je izrazom:

$$F = \frac{1}{4\pi\epsilon} \frac{|Q_1| \cdot |Q_2|}{r^2}$$

odnosno, izrazom:

$$F = \frac{1}{4\pi\epsilon_0\epsilon_r} \frac{|Q_1| \cdot |Q_2|}{r^2}$$

Ako se nanelektrisanja nalaze u **vakuumu** (\approx vazduhu)

$$F_0 = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{|Q_1| \cdot |Q_2|}{r^2}$$

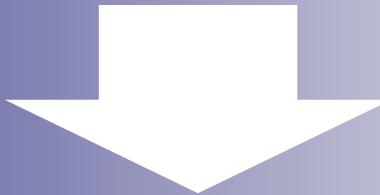
Dielektrična konstanta je najmanja za vakuum (\approx vazduh): $\epsilon = \epsilon_0$

⇒ **Sila je najveća u vakuumu (\approx vazduhu)**

U izraz za Kulonovu silu, uvrštavaju se apsolutne vrijednosti nanelektrisanja. Znak nanelektrisanja određuje smjer sile, a ne njenu vrijednost.

Coulombov zakon

$$F = \frac{q_1 q_2}{4\pi\epsilon_0} \frac{1}{r^2}$$

naelektrisanja su tačkasta

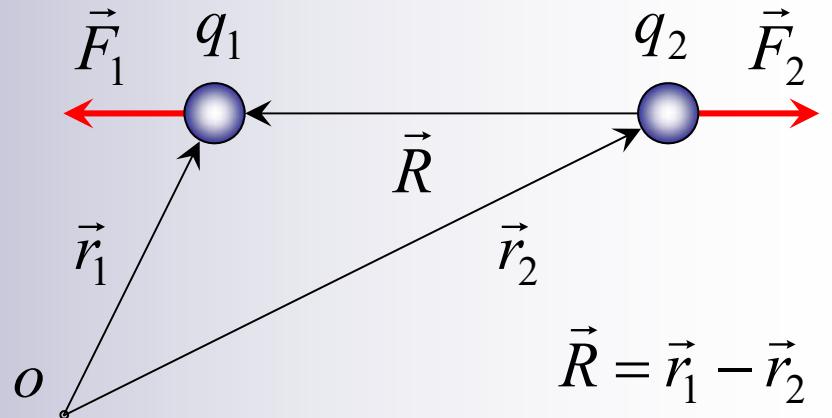
(dimenzije mnogo manje od rastojanja)

naelektrisanja su nepokretana

(u odnosu jedno prema drugom)

naelektrisanja se ne preklapaju

(rastojanje je uvek veće od nule)

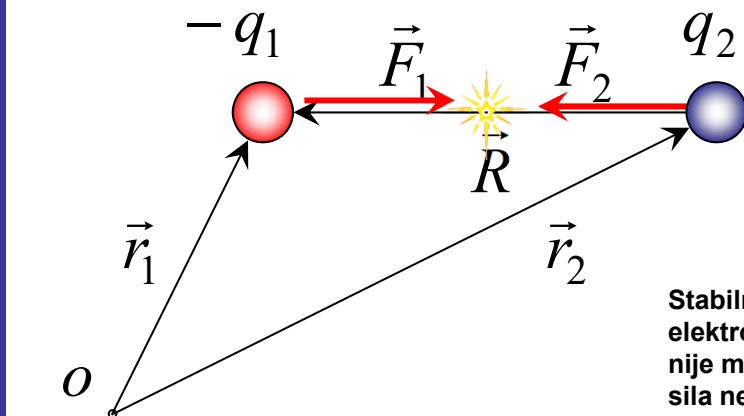
$$\vec{F}_1 = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{q_1 q_2}{R^2} \hat{R}$$

$$\vec{F}_2 = -\vec{F}_1$$

$$\vec{F}_1 = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{(-q_1)q_2}{R^2} \hat{R}$$

$$\vec{F}_1 = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \frac{q_1 q_2}{R^2} (-\hat{R})$$

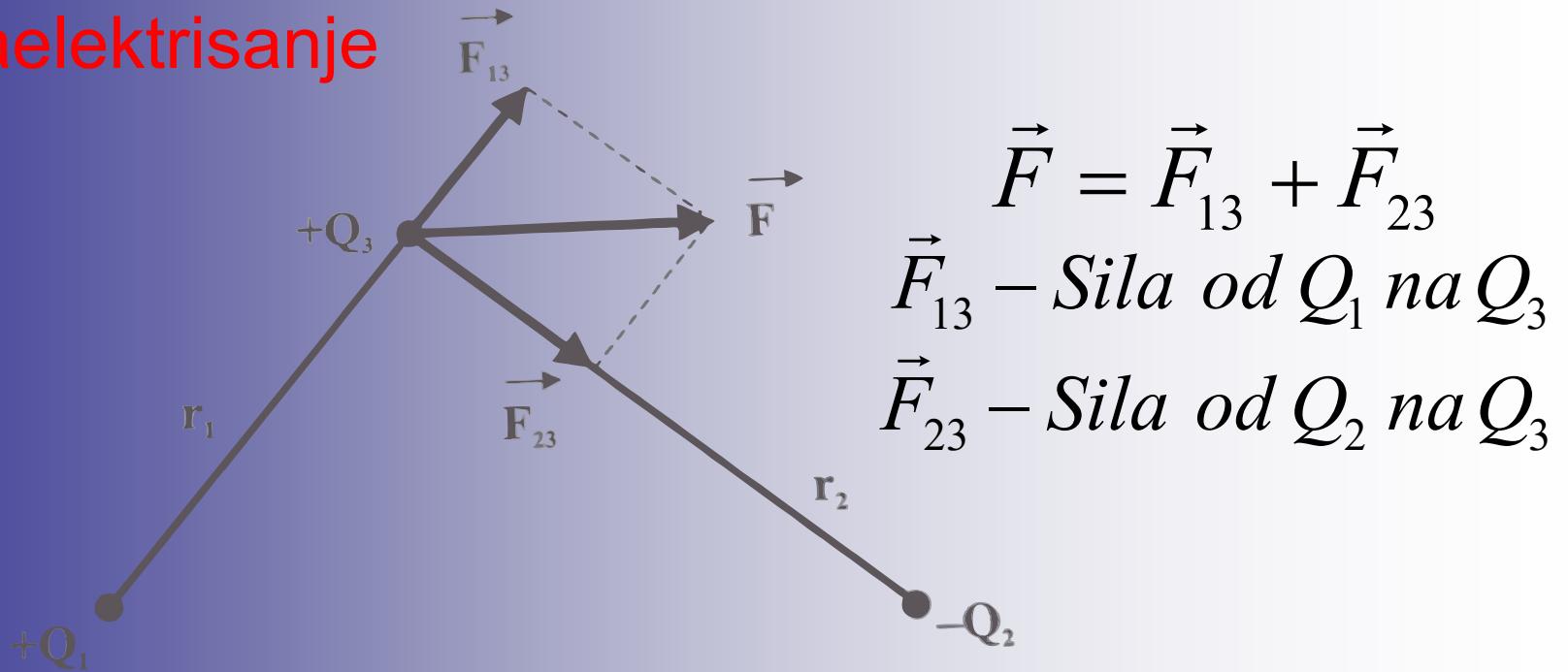
Stabilna ravnoteža elektrostatičkog sistema nije moguća bez uticaja sila neelektričnog porekla.

Samuel Earnshaw (1805-1888)

Princip superpozicije

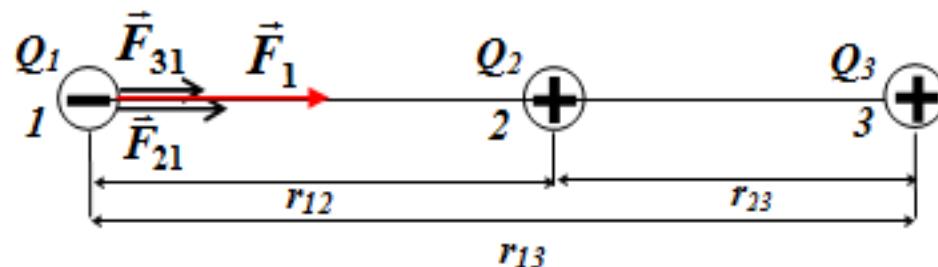
Električna sila od više tačkastih naelektrisanja

- Ukupna sila koja deluje na jedno naelektrisanje jednaka je vektorskom zbiru sila kojima sva druga naelektrisanja deluju na dato naelektrisanje

**Sila dejstva više tačkastih nanelektrisanja na posmatrano tačkasto
nanelektrisnje jednaka je VEKTORSKOM ZBIRU pojedinačnih sila**

Za raspored nanelektrisanja duž iste prave, to je ZBIR (istи smer) ili RAZLIKA (suprotan smer) sila, kao npr. na sl.4

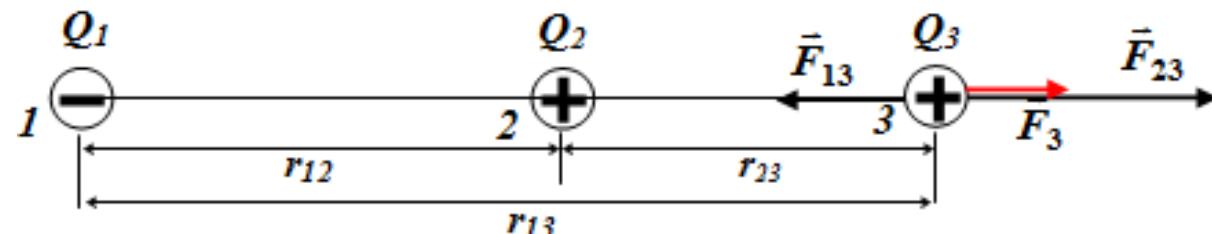

$$\vec{F}_1 = \vec{F}_{21} + \vec{F}_{31}$$

$$F_{31} = k \frac{Q_3 \cdot |Q_1|}{r_{13}^2}, \quad F_{21} = k \frac{Q_2 \cdot |Q_1|}{r_{12}^2}$$

$$F_1 = F_{21} + F_{31}$$

Slika 4B: Sila na nanelektrisanje 1, od nanelektrisanja 3 i 2 na isom pravcu

$$\vec{F}_3 = \vec{F}_{13} + \vec{F}_{23}$$

$$F_{13} = k \frac{|Q_1| \cdot Q_3}{r_{13}^2}$$

$$F_{23} = k \frac{Q_2 \cdot Q_3}{r_{23}^2}$$

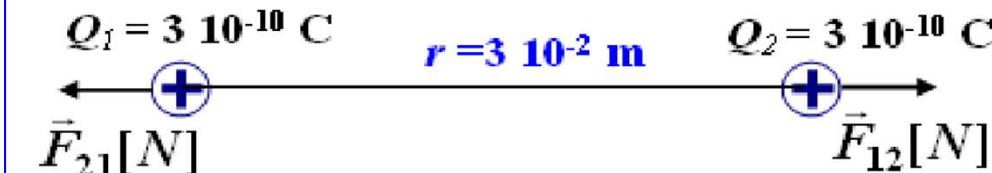
$$F_3 = F_{23} - F_{13}$$

Slika 4A: Sila na nanelektrisanje 3, od nanelektrisanja 1 i 2 na isom pravcu

1. Odrediti silu međusobnog dejstva dva jednaka tačkasta nanelektrisanja $Q_1=Q_2=3 \cdot 10^{-10} \text{ C}$, koja se nalaze u vazduhu na međusobnom rastojanju $r = 3\text{cm}$.

Rešenje

Oba nanelektrisanja su pozitivna (istog znaka). \Rightarrow Sila je odbojna

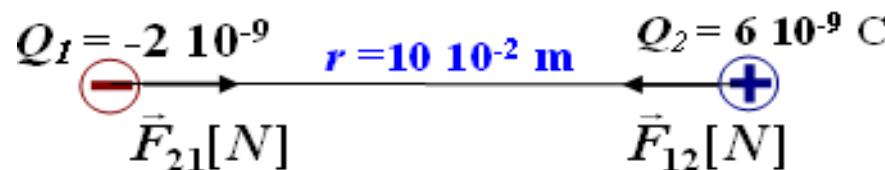
$$F_{12} = F_{21} \equiv F = k_0 \frac{Q_1 Q_2}{r^2}$$

Vrednost sile je: $F = k_0 \frac{Q_1 Q_2}{r^2} = 9 \cdot 10^9 \left[\frac{\text{Nm}^2}{\text{C}^2} \right] \frac{3 \cdot 10^{-10} [\text{C}] \cdot 3 \cdot 10^{-10} [\text{C}]}{(3 \cdot 10^{-2})^2 [\text{m}^2]} = 9 \cdot 10^{-7} \text{ N}$

2. Odrediti silu međusobnog dejstva dva tačkasta nanelektrisanja $Q_1=-2n\text{C}$ i $Q_2=6n\text{C}$, koja se nalaze u vazduhu na međusobnom rastojanju $r = 10\text{cm}$.

Rešenje

Nanelektrisanja su suprotno znaka (+ i -). \Rightarrow Sila je privlačna

$$F_{12} = F_{21} \equiv F = k_0 \frac{|Q_1| Q_2}{r^2}$$

Vrijednost sile je: $F = k_0 \frac{|Q_1| Q_2}{r^2} = 9 \cdot 10^9 \frac{2 \cdot 10^{-9} \cdot 6 \cdot 10^{-9}}{(10 \cdot 10^{-2})^2} = 1,08 \cdot 10^{-5} \text{ N}$